

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

dū concludunt, q̄ quādo prohibitus, seu notificatus
tenet aliqd nō facere, sed credebat ex aliqua causa si
id nō facere licere, & presterit sibi mediāte iudice, q̄
biid nō faciat, talis prestatio nocet illi, & prodest pro
stanti, quādo ipse fuit prestatas, allegādo causam pro
testationis, quē oīa cōcurrunt in casu, de quo agitur,
ergo &c. & hec pro nunc sufficiant. Laus Deo.

S U M M A R I U M.

- 1 *Relictum à patre filiabus non nuptis dotis nomine dicitur relictum, & de illo vel de dote indicatur, si mentio aliqua de matris monio, seu de nuptiis facta fuerit.*
- 2 *Et substatu loquente de dote, eiusq; lucro comprehenditur.*
- 3 *Relicta pro dote, & dotis causa non veniunt in restitutionem fideicommissi universalis simpliciter facti.*
- 4 *Hypotheca prior tempore præfertur posteriori, quamvis ambas facta essent sub cõdatione, & cõditio posteris esset prius adimpleta, quam cõditio prioris, vel conditiones utriusque fuissent simul adimplete, quando conditiones essent casuales, vel mixtæ, non autem meræ potestatiuæ.*
- 5 *Cõditio miramonij, sine nuptiarum nõ è merè potestatiua, sed mixta.*
- 6 *Conditionis etiam merè potestatiuæ eventus in pignore, seu hypotheca promissioni dotis adiectæ retrotrahitur ad tempus promissionis, neque tempus implementi attenditur.*
- 7 *Substitutio facta hoc modo illi, vel illis decedentibus sine filiis superstitem, vel superstitibus substituto, dicitur reciproca compendiosè facta, & num. 8.*
- 8 *Substitutio reciproca apta post aditam hereditatem, & pupillarem ætatem continere fideicommissarias substitutiones importatur per illa verba, superstitem, & superstitibus substituto.*
- 9 *Substitutio compendiosa facta per verba communia simpliciter sub conditione mortis absque dinumeratione temporum, & distributivum quandocunque, etiam matre existere in medio, valet semper, & omni tempore solum vel fideicommissaria, & non vel directæ, nisi substituti essent filij testatoris, vel alia persone, quæ ex præsumpta mente matrem excluderent.*
- 10 *Hæres grauati per fideicom. restituere legitimam, & trebellianicam detrahit.*
- 11 *In legitima iure naturæ debita filiis computantur dotes illi à patre data, seu relictæ.*
- 12 *Substitutio facta alicui decedenti sine filiis per ingressum monasterij deficit, & euanescent.*
- 13 *Renunciatio omnibus, & quibuscunque bonis, & iuribus hereditatis alicuius in dubio quibus, & ad quorû utilitatè facta censetur.*
- 14 *Cõfessio, & liberatio facta per testatorem ad fauorem alicuius potest reuocari, nisi fuerit iurata, vel nisi testator in testò dixerit se iurasse, ac etiã nisi facta esset, p'sente illi, ad cuius fauorem & liberatio.*
- 15 *Liberatio legata alicui præsentis, & acceptanti habet vim pacti de non petendo, & reuocari non potest, necus facta absenti.*
- 16 *Legatum animo compendiandi factum reuocari non potest.*

EPITOME.

RELICTVM à patre filiabus, quæ nupserint, dicitur ex causa dotis relictum, & sub statuto loquente de dote, dotisq; lucro comprehenditur.

In pmiſſione dotis priorē habēs hypothecā pferē
nēti poſteriorē, quī cōdō pmiſſioni pāſcē adiecta
fuerit pri^{or} iplena in eo, q poſteriorē hēret hypothecā.
Subſtitutio facta hoc modo, illi, vel illis cedēti-
bus ſine filiis ſuperſitem, vel ſuperſites ſubſtitui, di-
citur reciproca compendioſe facta.

Legatum rei, ac etiam liberationis, & absolutio-
nis factum in recompensationem aliquarum rerum, le-
gatario presente, & acceptante, non potest reuocari.

CONSILIVM XLV.

T si de simplici fuerim subscriptione requisitus, tamen illotis, vt ita dixerim, pedibus ad has nuptias nolui accedere, & post terga prudentium mellorum vestigia illorū sequens,

[illegible]

nō potest per fidei commissum admitti, ex quo fidei commissi cōditio nō cūenit, sed in illa monasteriū successit: ¶ vnde cū postea monasteriū renūciauerit oībus, & quibuscūque bonis, & iuribus, quæ habebat, & habere sperabat in bonis, & hereditarie Pōponij ppter ducatos quingentos, quos monasteriū habuit, & recepit, si hæc renūciatio fuit facta Berte marii, vel alij, illis, quibus, & ad quorū vitilitatem facta reperiretur, dicuntur bona hereditaria dictæ Proculæ acquisita ar. l. per diuersas. C. mandati, vbi casus norabilis, ibiq; habetur: si vero monasteriū simpliciter renūciat dictis bonis, & iuribus, nec apparet, ad quorū vitilitatē, tunc in dubio facta dicitur renūciatio nō ad vitilitē fidei commissaria, quæ erat vocata per fidei commissum, quia per ingressum monasteriū fidei commissio locus esse non potuit d. c. in presentia cū alijs, sed ad vitilitatē illorū, qui ab intestato ipsi Proculæ successissent arg. not. in l. si qua mulier, & in authen. ingressi C. de sacros. eccles. & habetur per doct. in d. c. in presentia. Inspiciatur ergo diligētē instrumentū in quo solutio ducatorū quingentorum continetur, & renūciatio facta per monasteriū, quibus dicta renūciatio, cessio fuerit facta, quoniā nec verbo, nec scriptis nihil fuit, expositum, qualiter, & quibus monasteriū renūciauerit. ¶ Circa vltimum dubiū, an Berta, quæ restū condidit, & inter alia legauit Titio vltimū fructū domus sue pro melioramentis, & pluribus decarijs, quos dicit Titium in ipsa domo expendit, itē eīdem legauit liberationem, & absolutiōnem a quacūque ratione reddēda tam de administratis, quā de administrandis, liberando dictū Titium expresse pro denarijs, vel rebus habitis, vel habēdis, quouſque ipsa viueret, & gubſcūq; debitorū suis, posuit huiusmodi legata facta ipsi Titio reuocare. Omissis allegationibus hinc inde, & pſupposito, Titij legatariū tūc pſentē, dicta legata acceptauisse, vt de iure cōcludēdū esse, q̃ Berta nō possit, seu nō poterit reuocare in pſiudiciū Titij legata p̃dicta, ita q̃ ipse totaliter excludi dicat: ¶ quoniā quāuis cōfessio, & liberatio facta per testatōrē ad fauorē alterius possit p testatōrē reuocari, nisi fuerit iurata, vel nisi testatōr i testamento dixerit se iurasse, vt habetur in l. cū quis decedens §. codicillis ff. de lega. 3. in l. lucius §. quilibet il. 2. cum ibi nor. ff. de lega. 2. laurelius §. fin. ff. de libera. lega. c. fin. de success. ab intesta. tamen si confessio facta fuit in testamēto per testatōrem pſentē illi, ad cuius vitilitatem confessio tendebat, tunc talis confessio habet vim contractus, & confessionis factę inter viuos ita, q̃ non potest reuocari, & plenē probat, q̃a cōtractus ab initio sunt voluntatis, ex postfacto ne cessitatis. l. licet C. de actio. & obligat. & ad propositū faciunt ea, q̃ no. voluit Bar. in d. lucius §. quilibet il. 2. & in d. l. cum q̃s §. codicillis. Dicit ēr Bal. in l. i. C. de falsa cau. adiec. leg. 1. vers. q̃ro. an testator & c. q̃ talis confessio facta a testatōre non potest reuocari ad totale pſiudiciū illius, ad cuius fauorem facta fuit, quin possit ex tali confessione agere, quando esset facta parte pſente, vt colligitur ex ijs, quę voluit Bal. in l. generaliter in ro. q. C. de nō num. pec. & habetur per Ant. de Bu. in c. fin. extra de confess. ¶ Præterea

15 ¶ quando legatur liberatio alicui pſenti, & acceptanti, tūc liberatio hæc habet vim pacti de non p̃cedo, & ideo non potest reuocari, secus si absenti legaret, vt colligitur ex ijs, quę voluit Bart. in l. non solum §. liberationis ff. de libera. lega. & habetur per Angel. Are. in §. legatum Instit. de legat. & ratio est, quia cum reſta fuerit pſenti, & acceptanti, mutauit, seu transfreſta fuit natura vltimæ voluntatis, & transfuit in p̃tractum, seu in actus inter viuos q̃ ex postfacto reuocari nō possunt d. l. licet, & ar. no. p̃ doct. in l. heredes

palam

nō potest per fideicommissum admitti, ex quo fideicommissi conditio nō euenit, sed in illa monasterii successit: vnde cū postea monasterii renūciauerit oībus, & quibuscūque bonis, & iuribus, quæ habebat, & habere sperabat in bonis, & hereditate Pōponij ppter ducatos quingentos, quos monasteriū habuit, & recepit, si hæc renūciatio fuit facta Bertæ mari, vel alij, illis, quibus, & ad quorū vitilitatem facta reperiretur, dicentur bona hereditaria dictæ Proculæ acquisita ar. l. per diuersas. C. mandati, vbi casus norabilis, ibiq; habetur: si vero monasterii simpliciter renūciauit dictis bonis, & iuribus, non apparet, ad quorū vitilitatē, tunc in dubio facta dicitur renūciatio nō ad vitili sed fideicommissarij, quæ erat vocata per fideicommissum, quia per ingressum monasterii fideicommissio locus esse non potuit d. c. in presentia cū alijs, sed ad vitilitatē illorū, qui ab intestato ipsi Proculæ successerunt arg. not. in l. ij. qua mulier, & in authen. ingressi C. de sacro. ecclef. & habetur per doct. in d. c. in presentia. Inspiciatur ergo diligenter instrumentū in quo solutio ducatorū quingentorum continetur, & renūciatio facta per monasteriū, quibus dicta renūciatio, cessio fuerit facta, quoniā nec verbo, nec scriptis nihil fuit, expositum, qualiter, & quibus monasteriū renūciauerit. ¶ Circa vltimum dubiū, an Berta, quæ restitū condidit, & inter alia legauit Titio vltimū fructū domus suæ pro melioramentis, & pluribus denarijs, quos dictus Titius in ipsa domo expendit, itē cōdem legauit liberationem, & absolutionem à quacunque ratione reddēda tam de administratis, quam de administrandis, liberando dictum Titium expressē pro denarijs, vel rebus habitis, vel habendis, quousque ipsa viueret, à quibuscūq; debitorib⁹ suis, possit huiusmodi legata facta ipsi Titio reuocare. Omissis allegationibus hincinde, & p̄supposito, Titij legatariū fuisse p̄sentē, dictaq; legata acceptauisse, vnde iure cōcludendū esse, qd Berta nō possit, seu nō poterit reuocare in p̄iudiciū Titij legata p̄dicta, ita qd ipse totaliter excludi dicat: qd quoniā quamuis cōfessio, & liberatio factæ per testatōrē ad fauorē alterius possit p̄ testatōrē reuocari, nisi fuerit iurata, vel nisi testator ite-
stamento dixerit se iurasse, vt habetur in l. cū quis decedens §. codicillis ff. de lega. 3. in l. lucius §. quilibet il. 2. cum ibi not. ff. de lega. 2. laurelius §. fin. ff. de libe. ra. lega. c. fin. de succel. ab intesta. tamen si cōfessio facta fuit in testamento per testatōrem p̄sentē illi, ad cuius vitilitatem cōfessio tendebat, tunc talis cōfessio habet vim contractus, & confessionis factę inter viuos ita, qd non potest reuocari, & plenē probat, qd cōtractus ab initio in re volutarij, ex postfacto nec cessitatis licet C. de actio. & obligat. & ad p̄positū faciunt ea, qd nō voluit Bar. in d. lucius §. quilibet il. 2. & in d. lucius §. codicillis. Dicit et̄ Bal. in l. c. de falsa cau. adic. leg. §. verbi. qd. an testator & i. q. talis cōfessio facta à testatore non potest reuocari ad totale p̄iudiciū illius, ad cuius fauorem facta fuit, quoniam possit ex tali cōfessione agere, quando esset facta parte p̄sentē, vt colligitur ex ijs, quę voluit Bal. in l. generaliter in ro. q. C. de nūm. pec. & habetur per Ant. de Bu. in c. fin. extra de cōfess. ¶ Præterea quando legatur liberatio alicui p̄sentī, & acceptantī, tunc liberatio hæc habet vim pacti de non peredo, & ideo non potest reuocari, secus si absenti legaret, vt colligitur ex ijs, quę voluit Bar. in l. non solum §. liberationis ff. de libe. lega. & habetur per Angel. Are. in §. legatum Insti. de legat. & ratio est. quia cum recta fuerit p̄sentī, & acceptantī, mutauit, seu transgressa fuit naturā vltimæ voluntatis, & transiit in pactum, seu in actus inter viuos, qd ex postfacto reuocari nō possunt d. licet, & ar. r. p̄ doctū in l. heredes
palam

palam in f. ff. de testamen. Et quamvis p liberationē relicta illi, q tenebat actione vniuersali, vel genera li ratione administrationis, puta ci, q negotia gessit, nō dicatur remissus dol⁹ futurus, tñ ei dicit remissus dolus pteritus, omnisque administratio, & redditio rationū, & solutio reliquorū, dummodo abfuerit, & cessauerit dolus futurus, q nunquā remissus censet, vt nō colligitur ex ijs, q ponit Bar. in la. laurelio §. caius ff. de liber. leg. cum simi. allega. ibi per Alex. in apost. 16 ¶ Præterea t cum ipsi Titio legauerit vsumfructum domus in recompensationē melioramentorū facto rū, & denariorum solutorum per ipsum Titium, in dubio etiam videt dictus vsumfructus Titio relictus in recompensationē eius, ad qd ipsa do. Berta ei teneba tur per ea, q volunt Bar. & alij doct. in l. si cum dotem §. si pater ff. sol. mar. & Pau. de Cast. in conf. 138. Quare cū i terminis nostris cōstet legatū vsumfructus fuisse factū animo cōpensandi, vt ex verbis legati, & ex iuris dispositione colligit, & cōpensatio sit propriē qdam solutio fm Bar. in l. amplius ff. rem. rat. hab. quāuis non quoad euitandū periurium, quando quis sol uere iurauit c. ad nostrā de iureiuran. & facit l. si constat C. de cōpensā. & d. l. amplius, sequit hinc, q legatū huiusmodi factū animo cōpensandi reuocari nō pōt, quoniā solutio debiti veri facta à debitore, per quam ipso iure obligatio tollitur iuxta §. j. instit. quib. mo dis toll. oblig. put etiam ipso iure tollitur per compensationem d. l. si constat, vbi gl. & doct. non potest per debitorem reuocari argum. d. §. j. & per totum ff. de solu. & melius per totam ff. de condi. indeb. vbi solum solutio indebiti, non autem veri debiti reuo catur. Et q in casu nostro verū debitum fuerit, proba tur ex cōfessione do. Bertæ, q p sente ipso Titio credi tore confessā fuit, cuius confessioni standum est per prædictā, & per ea, quæ habentur in d. l. j. C. de falsā cau. adiecta lega. cum alijs. Ex quibus vltra adducta per alios clarissimos aduocatos ad fauorem ipsius Titij iudicandum esse arbitror. Laus Deo.

S U M M A R I U M.

- 1 Filij Gallorum, & Britonum sui iuris existunt.
- 2 Princeps etiam filius familias ob maximam suam dignitatem à patri potestate liber dicitur, Et valide testatur, aliaque facit, quæ homines sui iuris possunt de iure facere num. 4.
- 3 Filius Imperatoris Augustus, & illustris dicitur.
- 5 Debuor liberatur, si etiam eo inuito, alius eius nomine creditori suo soluerit, quando vtiliter soluit.
- 6 Dotis legatū nō perimi cōpensatione dotis ab alio pmissæ ostēdit.
- 7 Compensationis locus non est in debito inter alios contracto.
- 8 Auius dotando neptem an, & quando contemplatione filij dotas se censetur, & an, & quando dotem datam cum legato dotis facto à filio compensare voluisse dicatur.
- 9 In re sua, vel qua futura est sua pactum, quod sibi placet, quis iniungere potest.
- 10 Compensatio debiti cum legato facto nunquam fit, quando reli ctum est ex legis dispositione necessarium, debitum vero ex cō tractu voluntarium.
- 11 Donata pro dotalitio à marito uxori spectant ad uxorem non transeunt ad secundas nuptias, quousque vixerit, etiam si illa dotes precipuas habeat.
- 12 Donationes principum latissimè interpretandæ.

E P I T O M E.

DOTEM datam ab auo nepti ex filio prædefun cto, qui valide testatus fuit, dotemq; filia: suæ reliq; non copensandā necessario esse cū huiusmodi dotis relicto, sed vtriusq; peti à filia posse, hic demonstratur.

OLA subscriptione nō cōtinetur, la equidē necessaria huic cōsuetudine qua de simplici subscriptione fuit subiungā, & in primis ppiopriā rem tenamēti ab illustrissimo Archiduce cōfessū, nō ex eo, q t Gallorū, Britonūque ris existat, vt inquit gl. in l. de patria potest. d. j. in §. j. de duobus fratr. de nouo bened. in d. j. ad finē an mut. vel iud. in vltibus fendo. Alex. C. q. test. fac. pot. & l. j. §. hoc aut ff. ad tresp. f. vera, & iuridica rōne, t quoniā ppius illustrissimū testor ob maximā suā dignitatē à patri potestate ber dicebat, vt in l. doctū cū l. si. C. de decuratiō cū tex. in auth. cōstitutio, q de dignitatē cōstat §. filius instituit, quibus modis pat. pot. sola Principē Philippū in tali dignitate cōstitutū à nexu patriæ potestatis solutū nō dicit cōstitū Diui Maximiliani Imperatoris existere, dicitur ter Augustus, & illustris dicitur gl. in c. adu. dist. in. cū no. p. Bar. in l. j. C. de dignitatē lib. & cū et, vt t ceteri, & alia de iure facere potuerunt mines, q sui iuris sunt, facere possunt. Et iuriste se testū ab eo conditū aliquā iuris solennitate cisset, tñ ex quo factū fuit inter liberos, valde hac cōsultissima, p. ex imperfecto. C. de test. l. i. mil. heret. cū. Præsupposita itaq; huius reconditio liditate, poruit Serenissima Regina Maria, cui dante ta millia coronata iure institutionis relictæ fuerat, quanto matrimonio iter ipsā, & Serenissimi Ludou cu Regis Vladislai filij, legatū dotis nomine facere cuius cessit, & venit dies latē ga. ff. de petis. l. plet. §. si ante. ff. de iure dot. l. Titio centū. §. Titio gero ff. de cōd. & demōit. ab hñjbus pñtatiōis cup re: quod ius exigēdi sibi adhuc cōpet. cū nec op re, nec alia causa extinctū minime cenet, nona pore, q adhuc ius agēdi superest. l. cum. C. de l. 30. anno. Nec ē solutio, que vere non repen cta: quoniā t & si aleratur, Serenissimum Cam Imperatorem Regi Ferdinādo dotis legatum, se, tanquam Regine Mariæ creditori, & l. debet ēt inuito, alius eius nomine creditori suo soluat, bitore liberari contingat, quando vtiliter soluit, to magis, si debitor creditori debitoris soluit, uēdo. l. cū pecuniā. ff. de negot. gest. Tamē Sereniss Rex Ferdinādo fororis suæ Regine Mariæ creditō esse non reperitur, cū nullū inter eos negotiū quod li obligata fuerit, gestū sit. l. j. ff. si cert. pet. t Noceatur ius petēdi dotē legatam cōpensatione quā exceptionis saltem remedio sublatū fore ppetuū tē nomine dicte Regine à Maximiliano pmutatū mo cōpensatione solutā, quia qui cōpensat vere uiuit Bart. in l. amplius non peti. ff. rē rat. hab. l. q. pporio. in pigno. hab. Nam ex aduerso respondet compensationem huiusmodi dotis legatum mō compensationem huiusmodi dotis legatum mō rimere, t quia sic cōpensatio fieret de debito alios ptracto, hoc ē inter Diuū Maximilianū, & Vladislai Hungariæ Regem: quo fit, vt compensatio locus non sit l. j. & iuncta l. in rem in veri. c. de p. ff. de cōpensat. per quē tex. Rom. in singul. §. p. debitor meus simile casum determinat. ¶ Nec legatæ Mariæ obest, t q ex quo dos à patre pmutata fuit, deinde ab auo saltē p via cōpensationis solutū bi interdictū est legatum petere l. filia C. de leg. l. i. in modis §. cū pater ff. de lega. l. si cū dotē §. pater sol. mar. & p. cupiē ga. mortuo patre Philippo, dotandi ad auum pertinuit. profectū in prima glo. ff. de iure dot. l. qui liberos ff. de ritu nupt. & cōpensatione quadā cū legato sibi facto dotale